

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 13. juna 2016. godine
Br. Ref.:RK950/16

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЛJIVОСТИ

у

слуčaju br. KI20/16

Подносилац

Shefki Vokrri

**Zahtev za ocenom ustavnosti presude AC-I-14-0311-A0001-A0023
Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se
odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju od 15. jula 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastavu:

Arta Rama-Hajrizi, председница
Ivan Čukalović, заменик председника
Robert Carolan, судија
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија
Bekim Sejdiu, судија
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, судија
Gresa Caka-Nimani, судија

Подносилац захтева

1. Zahtev je podneo g. Shefki Vokrri iz sela Svetlje, opština Podujevo (u daljem tekstu: подносилац) koga zastupa g. Musli Abazi, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnositac osporava presudu [AC-I-14-0311-A0001-A0023] Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće) od 15. jula 2015. godine, koja mu je uručena 16. oktobra 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti presude Žalbenog veća kojom su, navodno, podnosiocu povređena prava iz člana 3. Poglavlja I Ustava (Jednakost Pred Zakonom), člana 24 Poglavlja II Ustava (Jednakost Pred Zakonom) i člana 49 (Pravo na Rad i Obavljanja Profesije) Ustava.

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava, član 49. Zakona o Ustavnom суду Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 29 Poslovnika.

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 1. februara 2016. godine, podnositac je podneo zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 14. marta 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica Suda je imenovala i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroy i Gresa Caka-Nimani.
7. Dana 30. marta 2016. godine, Sud je obavestio podnosioca i Žalbeno veće o registraciji zahteva.
8. Dana 14. aprila 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznalo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

9. Podnositac je bio radnik Društvenog preduzeća D.P Voćar (u daljem tekstu: „DP Voćar“) sve do 1. septembra 1993. godine.
10. Dana 2. maja. 2007. godine, „DP Voćar“ je privatizovano.
11. Nepoznatog dana Agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) je objavila privremeni spisak zaposlenih radnika koji su stekli pravo na 20 % od privatizacije na kojoj se podnositac nije nalazio. Takođe, KAP je odredila zakonski rok do 03. oktobra 2009. godine, u kome nezadovoljne stranke imaju pravo da ulože žalbu na privremenu listu.
12. Dana 21. jula 2011. godine, KAP je objavila konačan spisak radnika koji su stekli pravo na deo prihoda ostvarenog privatizacijom „DP Voćar“, na kome se podnositac nije nalazio.

13. Dana 25. jula 2011. godine, podnositac je podneo žalbu Specijalnom veću Posebne komore Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Specijalno veće) posle isteka zakonskog roka, tvrdeći da on ima pravo na prihod od 20% od privatizacije zato što ima 14 (četrnaest) godina, 8 (osam) meseci i 5 (pet) dana radnog iskustva u tom preduzeću.
14. Dana 25. avgusta. 2011. godine, KAP je poslala svoj odgovor na žalbu podnosioca Posebnoj komori, navodeći da podnositac nije ispunio uslove iz člana 10.4 UNMIK-ove Uredbe 2003/13. Rok za podnošenje žalbe na privremeni spisak je bio 03.oktobar 2009. godine, i podnositac žalbe nije na vreme podneo žalbu na privremeni spisak. KAP je predložila da se žalba odbije kao neprihvatljiva.
15. Dana 29. septembra 2014. godine, Specijalno veće je donelo presudu [SCEL-11-0045] kojom je žalbu podnosioca prihvatiло kao osnovanu, i naložilo KAP da se podnositac uključi na listu kvalifikovanih radnika koji ostvaruju pravo na ideo od 20%.
16. Nepoznatog dana KAP je uložila žalbu Žalbenom veću na presudu Specijalnog veća [SCEL-11-0045], u kojoj je navela: „*Žalilac (podnositac) nije dokazao na bilo koji način da je on bio diskriminisan, a takođe nije dokazao da je bio registrovan kao radnik preduzeća u vreme privatizacije*“, što je u skladu sa članom 10.4 UNMIK-ove Uredbe 2003/13 .
17. Dana 15. jula 2015. godine, Žalbeno veće je donelo presudu [AC-I-14-0311-A0001-A0023] kojom je usvojilo žalbu KAP i poništalo presudu Specijalnog veća [SCEL-11-0045]. U obrazloženju presude stoji:

„...žalilac nije pružio ni jedan dokaz kojim bi dokazao njegov radni odnos u ovo DP, osim radne knjižice koja ja zatvorena 1993. godine. Žalbom, žalilac nije naveo diskriminaciju, kao razlog za njegovo udaljavanje sa posla ... Zbog ovog razloga, Žalbeno veće konstatiuje da ovaj žalilac ne ispunjava zakonske kriterijume da bi bio ubačen na Konačnu listu radnika.“

Relevantan zakon

18. Član 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/ 13: “*Radnik ima pravo na 20 % od prihoda ostvarenog prodajom ukoliko je bio evidentiran kao radnik DP-a u vreme privatizacije-likvidacije i ukoliko je bio na platnom spisku DP-a najmanje tri godine. Radnik koji ne ispunjava ove uslove ipak će imati pravo na 20 % ukoliko se utvrdi da je njegova diskvalifikacija posledica diskriminacije.*”

Navodi podnosioca

19. Podnositac je u zahtevu naveo da „*presudu Žalbenog veća smatra neosnovanom jer ga izuzima sa konačnog spiska za dobijanje 20% od privatizacije “DP Voćar”, iako mu je ovo pravo priznato prвostepenom presudom Specijalnog veća.*”

20. Podnositac se obraća Sudu sa zahtevom: „da kao regularan radnik bude uvršten na konačnu listu radnika „DP Voćar“, kojima sleduje prihod od privatizacije“.

Prihvatljivost zahteva

21. Kako bi Sud mogao da reši žalbu podnosioca, prvo treba da ispita da li je žalba ispunila uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje obrazloženi Zakonom i Poslovnikom.
22. U tom smislu, član 113. stav 7. Ustava propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

23. Takođe, član 48. Zakona propisuje:

„Podnositac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretni akt javnog organa koji podnositac želi da ospori.“

24. U ovom slučaju, Sud se poziva na pravilo 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika, koje predviđa:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravдан ili nije očigledno neosnovan.“

„(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju osnovnih prava“.

25. Sud je analizirajući navode podnosioca sa aspekta povrede prava i sloboda zagarantovanih Ustavom kao i EKLJP, primetio da je podnositac svoj zahtev izgradio na navodima da je presuda Žalbenog veća povredila njegova prava i slobode garantovane u članovima 3. 24. i 49. Ustava.
26. Ocenjujući osnovanost navoda podnosioca o povredi člana 3, i člana 24. Ustava, a što je u skladu sa članom 14. EKLJP, Sud je našao neosnovanim, i to iz razloga što je podnositac u zahtevu podnetim Sudu naveo da je nejednakost tretiran u odnosu na druge radnike “DP Voćar“, a da pri tome on ničim nije ukazao na osnov te nejednakosti.

27. Štaviše, Sud primećuje da se i Žalbeno veće u osporenoj presudi bavilo upravo pitanjem diskriminacije. U tom kontekstu, Žalbeno veće je u presudi konstatovalo da je podnositac mogao da izgradi svoju žalbu na osnovu diskriminacije, shodno članu 10.4 UNMIK-ove Uredbe 2003/13 koja, između ostalog, kaže: „[...] radnik koji ne ispunjava ove uslove ipak će imati pravo na 20 % ukoliko se utvrdi da je njegova diskvalifikacija posledica diskriminacije.” (vidi paragraf 17 izveštaja).
28. Sud upućuje i na sudsku praksu ESLJP koja kaže da „diskriminacija predstavlja različito postupanje, bez objektivnog i racionalnog opravdanja, prema osobama u relativno sličnim situacijama” (vidi, presudu: *Willis protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br.36042/97, paragraf 48, ECHR 2002-IV; presuda *Bekos i Koutropoulos protiv Grčke*, paragraf 63., presuda *D.H. i drugi protiv Češke Republike*, paragraf 44.)“.
29. Što se tiče navoda podnosioca o povredi člana 49. Ustava, Sud konstatiše da u presudi Žalbenog veća ne može da nađe osnovanost žalbenih navoda podnosioca o navodnoj povredi, i to iz razloga što je tom istom presudom samo utvrđeno da je njegov radni odnos prestao 1993. godine, i to na osnovu dokaza koje je on dostavio Sudu. Osporenom presudom podnosiocu nije direktno ili indirektno prestao radni odnos, niti je presuda na bilo koji način uticala da njegova prava i slobode predviđene u članu 49. Ustava budu uskraćene ili ograničene.
30. Kao rezime, Sud ceni da u sprovedenom postupku nema činjenica ili okolnosti koje bi na bilo koji način upućivale na to da su, u postupku pred Žalbenim većem, podnosiocu povređena ljudska prava ili slobode garantovane Ustavom ili EKLJP.
31. Sud smatra da podnositac zahteva nije potkreplio svoje tvrdnje, niti je podneo bilo kakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu prava garantovanih Ustavom i EKLJP (vidi: slučaj br. KI19/14 i KI21/14, podnositac *Tafil Qorri i Mehdi Syla*, Ustavni sud Republike Kosovo, ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova, CA. br. 2129/2013, od 5. decembra 2013. godine i rešenja Apelacionog suda Kosova CA. br. 1947/2013 od 5. decembra 2013. godine).
32. Sud je stava da kriterijumi po kojima bi se žalba podnosioca razmatrala sa aspekta povrede prava i sloboda zagarantovanih Ustavom kao i EKLJP nisu ispunjeni.
33. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglašiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa pravilima 36 (1) (d) i (2) (b) Poslovnika, na zasedanju održanom 14. aprila 2016. godine jednoglasno je

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

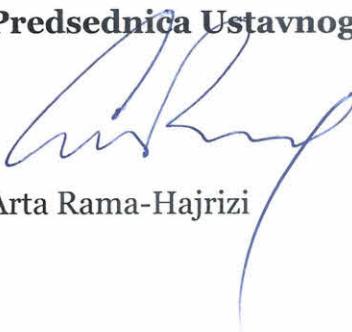
Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi